

O B S A H

Předmluva	7
---------------------	---

I

K Š A F T K O M E N S K É H O

Praha 1914: srpen-prosinec

1

Pokus z jara 1914 usmířit Srby a Bulhary; obdobný pokus už 1912 mezi Srbskem a Rakouskem. Za vypuknutí války v Německu. Situace v Praze. S vůdci politických stran: Švehla, Kalina, dr. Stránský, dr. Hajn, dr. Soukup, dr. Šmeral, Klofáč, (Choc). 9

2

Mé první styky s dohodovou cizinou z Prahy. Poselství do Londýna koncem srpna a navázání stálých styků. (Em. Voska). Prvé zprávy z Londýna o vojenských plánech Spojenců. Zájezd do Německa a Holandska v září a říjnu: navázání styků s Francií, Anglií a Ruskem. Mé první memorandum Spojencům v říjnu. 13

3

Kritická situace na bojištích. Bude válka trvat dlouho a kdo vyhrá? Marna-Ypry. Srbsko vítězí. Rusko vítězí proti Rakušanům, prohrává proti Němcům. 18

4

Naděje kladené v Rusy a jejich zabránění českých zemí. Jednání s drem Scheinerem. Mé pochybnosti. 22

5

Proti nekritickému rusofilství, svádějícímu k pasivitě. Válečné projevy a slovanský program oficiálního Ruska: spor pravoslavného Ruska, usilujícího o Cařihrad, s katolickým Rakouskem, jako pangermánským předvojem, o pravoslavné národy balkánské a katolické Poláky. . . 24

6

Rozhodnutí pro aktivní odboj za hranicemi: plus a minus na obou válčících stranách: možnost vítězství Spojenců a tím protirakouského programu. Úvahy o hospodářském a finančním základě našeho budoucího státu. Jeho hranice, zejména na Slovensku. 30

7

Plán koridoru mezi námi a Jihoslovany. Počátky součinnosti s Jihoslovany (dr. Lorkovič a dr. Kramer v Praze). 33

Poslední rozmluvy s oficiálním Rakouskem (s Thunem a Koerberem) a s německými politiky. Rakousko neschopno se reformovat. . . 34

Dr. Beneš 37

Osudové rozhodnutí k odboji proti Rakousku a Německu. Můj předválečný poměr k Rakousku-Úhersku předmětem sporů s radikály. Světová válka pokusem o jednotnou organizaci světa pod vedením Západu proti nacionalistickému imperialismu Německa-Rakouska, usilujícímu o podmanění světa starého; pangermánský Berlín-Bagdad. Náš přední úkol za hranicemi: organisovat armádu ze zajatců. Zralí pro odboj? Pro správu a udržení samostatného státu československého
Podrobný plán protirakouské akce. 40

R O M A A E T E R N A

Řím: prosinec 1914-leden 1915

Prvé styky s oficiálními zástupci Dohody. Srbský vyslanec Lj. Mihajlović, Mestrovic, dr. L. Vojnović, Popović; dr. Trumbić, dr. Hinković („Chorvátský Výbor“ a „Jadranská Legie“). Otázka Dalmácie. Vlastní předmět italských aspirací. Mé stanovisko v otázce jihoslovenské. . . 47

Styky s ostatními Slovany, zejména s Ruskem: p. Svatkovskij. . . 53

Styky s ostatními Spojenci. Itálie a Trojspolek: Itálie nepůjde proti Dohodě 55

Vatikán a válka. Hr. Pálffy o katolickém poslání Rakouska. Vatikán a katolíci válčících zemí vůbec. Katolická propaganda. Z Říma do Ženěvy. 57

V R O D I Š T I R O U S S E A U O V Ě

Ženěva: leden-září 1915

Výhody Švýcarska v zahraniční akci. Organizace naší švýcarské kolonie. Spojení s Prahou. Dr. Šychrava, inž. Baráček a j. Prvé pokusy o organizaci všech kolonií. Živý styk s Paříží: E. Denis. Sjedno-

trální Mocností politicky a strategicky donuceny k míru, únava z války také u národů spojeneckých. Poměry doma příznivé. Zahraniční Národní Rada prohlašuje se za Zatímní Vládu Československa a Spojenci ji uznávají. První českoslovenští vyslancové. 358

79

Finis Austriae! Mírová nota Centrálních Mocností z 5. října a odpověď Wilsonova Rakousku-Uhersku 18. října. Týž den Prohlášení Nezávislosti Zatímní Vládou. Wilson a vláda Spojených Států krok za krokem opouštějí austrofilské stanovisko. Uznání Spojenými Státy před Wilsonovou odpovědí: 29. května, 28. června, 3. září. . . 362

80

Můj osobní styk s prezidentem Wilsonem. Diskuse o hlavních problémech války a míru. Prusko a Rakousko: Rakousko zrazuje Německo. Wilson pro brzké ukončení války; Spojenci vyhráli válku i strategicky. Gdasko volným přístavem. Wilsonovy sympathie k Polákům a Jiho-slovanům. Nezná londýnského paktu. Proč Wilson chce do Paříže. Proč prezident neustanovil koaliční vládu. Wilson jako interpret a obhájce amerických ideálů. Jeho program: seburčení a Liga Národů. Wilsonův ideál pravé demokracie. 369

81

Wilson proti Rakousku-Uhersku svým americkým programem. Prof. Herron důvěrníkem Wilsonovým v Evropě. Herronovy zprávy o Rakousku-Uhersku a jeho jednání s politiky Centrálních Mocí a neutrálů. Memorandum pro Rakousko-Uhersko p. Hertze. Návrhy Lammaschovy. Štefan Osuský kontroluje rakousko-uherskou propagandu; spolupracovníkem Herronovým. 375

82

Po Wilsonově odpovědi. Poslední měsíc v Americe. Shroucení Rakouska a Německa — Rakousko sjednává příměří (3. listopadu). Pozor na Rakousko až do konce. Příměří s Německem (11. listopadu). Zprávy o ženěvské schůzce. Presidentem. Rozloučení s Wilsonem a všemi přáteli. První půjčka v Americe. Prvá vojenská pocta novému prezidentovi. Na „Carmanii“ 20. listopadu z New Yorku do Anglie. . 380

VIII

SVĚTOVÁ REVOLUCE A NĚMECKO

Z Washingtonu do Prahy přes Londýn, Paříž, Padovu:

20. listopad - 21. prosinec 1918

83

Na Atlantickém oceáně: zpytování svědomí. Jak jsem byl připraven na práci v světové válce: teleologie v životě jednotlivcové a společnosti. Moje úsilí filosofické a politické. Trojí dost důležité pravidlo pro politiku a veřejnou činnost vůbec. 385

Poslední události válečné. Konečné vítězství Spojenců. Převaha francouzské strategie a taktiky nad německou: pruský militarismus a absolutismus uškodil také armádě. Schlieffenův dvojfrontový plán 1914 se nehodil. Neschopnost velké akce: generálové, ne velitelé. Avšak armády celých národů vyžadují nové taktiky všude. Německo nepadlo jen nedostatky své armády, nýbrž nepochopením celé válečné a světové situace. Za konečné vítězství děkujeme mimo Francii i ostatním Spojencům. 397

O smysl světové války. Výklad marxistický jednostranný. Výklad z nacionalismu stejně jednostranný: národnostní princip jednou složkou novodobé politiky a válek. Pokud světová válka způsobena spory církevními a náboženskými. Válka světovou. 404

Válečné cíle a program obou válčících stran a napřed formulace vedoucích ideí Západu. Proti středověké theokracii nová doba, zahájena reformací, humanismem a vědou, zesiluje stát a vede k od-církevnění. Úkoly státu určeny francouzskou Velkou Revolucí: Svoboda — Rovnost — Bratrství. Demokracie ideou humanitní. Práva člověka a občana. Právo přirozené. Ideál jednotné organizace celého člověčenstva, světa starého i nového. Uznání všech národů, také malých. Osvícenství, uznání autority vědy a pokusy o novou filosofii. Idea pokroku. Tyto myšlenky společny celému Západu. . . . 406

Ideály německé: Německo se od Západu izoluje. Idea pruského království: starý režim aristokratický, monarchický a theokratický. Církev v područí státu. Stát institucí božskou. Pruský cesarismus. Voják národním rekem, válka povoláním. Německý politický ideál: Nadvláda v Evropě a kolonisace Asie a Afriky (Berlín-Bagdad). Právo historické a vývoj materialistický. Proti národnosti. Právo z moci. . . 409

Popruštění Německa: Výmar - Postupim? (Goethe - Bismarck? Kant-Krupp?) Násilnost překáží správnému cítění a myšlení. Hegel syntheses německví a pruství. Pravá disjunkce: Beethoven-Bismarck! 411

Německá filosofie a německé myšlení od Kanta na scesti subjektivismu a absolutismu. Pangermanistické stavění babylonské věže. 414

Jak jsem prožil vývoj od Goethe k Bismarckovi. Expressionism poslední fási vleklé literární krise německé. 416

Světová válka vzniká z kulturního stavu moderní společnosti. Tento

stav charakterisován chorobnou sebevražedností. Válka moderní psychologicky a mravně jiná než války dob dřívějších. Pruský militarism vědeckým systémem vražednosti. Problém vojska demokratického. Válka válkou mas národů: uplatňují se v ní vlastnosti národů. Abstraktní, vědecký ráz války. V zákopech Faustové a Zarathustrové, Rollové a Octaveové, Manfredové, Ivanové a Lëvinové, ale i Aljěšové. Válka násilnou objektivací proti upřílišenému subjektivismu a solipsismu. Kulturní význam -Nietzsche- z viny války. 420

92

Problém vraždy a sebevraždy v moderní literatuře. 427

93

Válkou si mnozí uvědomují duchovní krizi moderního člověka a civilizace. Válka a otázka náboženská. Duchovní krize moderního člověka nevznikla válkou. Potřeba revise všeho duchovního života a úsilí o harmonii všech jeho složek. Krize není úpadkem definitivním. 429

94

Význam této krize v historickém osvětlení. Centrální Mocnosti theokratické v boji se Spojenci, s demokracií. Pruské Německo přijímá středověké imperium a podmaňuje si Rakousko. Pangermanistické imperium podmaněním světa starého. Spojenci přijímají národnostní princip: osvobození národů menších. Národnost bez šovinismu: humanitní program sjednocením lidstva celého. Společnost Národů. Spojené Státy Evropy. 433

95

Opět v Anglii. Lunch u Mr. Balfoura. Angličtí státníci. Přípravy na mírovou konferenci. Prvá diplomatická aféra: povalení Mariánské sochy. Podrobnější zprávy o posledních dnech Rakouska. . . . 437

96

V Paříži. U presidenta Poincaré. Návštěva legií. Pichon a Clémenteau. Skepse se srovnává s energií. Berthelot. Col. House. Vesnič a Trumbić. Malá Dohoda v obrysech: Take Jonescu a Venizelos. S Briandem u Mme Jouvenelové. M. Clément-Simon prvním vyslancem u nás. 440

97

V Itálii hostem u krále. S legiemi. Rodina Benzoni. 443

98

Rakouskem do Čech: Brixen! Na českých hranicích a v Českých Budějovicích. 444

99

Dne 21. prosince v Praze. Slavnostní vítání. Slib na ústavu a prvá noc na Pražském Hradě. Prvé poselství. 445

Úkol této úvahy. Samostatnosti dosaženo porážkou Rakouska a Německa Spojenci a naší revoluční účastí na válce. Zvláštnost naší revoluce: její branná forma za hranicemi, ne doma. Vojenští a civilní revolucionáři v armádě a doma. Zahraniční Národní Rada. Zahraniční propaganda proti austrofilství a Rakousku. Finanční samostatnost osvobozenké akce. 447

Boj a revoluce proti Rakousku doma: celonárodní politická zralost a protirakouská odhodlanost. Politická práce drobná (zásobování). Národ bez viditelných vůdců vede se sám: ovoce předchozí práce obrozenské. Bylo však politické centrum spojující mnohost paralelních akcí a byli určití vůdcové. Maffie — „Český Svaz“ a „Národní Výbor“. Nový Národní výbor. (Socialistická Rada). Politika poslanecká a lidu. Neposlanecké projevy od léta 1917. Postup poslanců se stává od léta 1917 jednotnějším a určitějším. Kolonie v akci osvobozenké. Hodnota revoluce domácí a zahraniční. 451

Vznik našeho státu politicky a právně: legalisace revoluce zahraniční — Národní Rada zahraniční, později Zatímní Vláda, pozvolna uznána buď de facto nebo de jure. Národní Rada (Zatímní Vláda) a vojsko bez svého teritoria. Uznání cizími vládami mají různou mezinárodní váhu a kvalitu. Některá uznání jsou obapolnou smlouvou: všechna se stala po předchozím ujednání. Uznání nejsou jen sliby. 457

Které uznání rozhoduje státotvorně, od kdy existuje náš stát? Státotvorný význam spojeneckých uznání a 28. října 1918. Měli jsme dvě vlády, vládu zahraniční a domácí. Spojenci jednají jen s vládou zahraniční. Také domácí vůdcové uznávají zahraniční vládu. Přes to lze samostatnost našeho státu počítat od 28. října. 462

Převrat 28. října a následujících dnů. Kapitulace Rakouska-Uherska před Wilsonem. Prvý zákon a manifest 28. října. Pražská delegace v Ženěvě. Její ujednání určitější. Likvidace vlády pařížské. Politický a právní význam ženevské schůze a její ujednání. Materiální i formální dovršení převratu 14. listopadu. Převrat na Moravě a na Slovensku. 468

Otázka po formě našeho státu: monarchie či republika? 476

Vídeňská vláda o 28. říjnu a její pokusy o získání Spojenců ve Švýcarsku a ostatních neutrálních státech ještě po převratu. Právě důvody ústupnosti Vídně. Ženevská schůze v novém osvětlení. 478

Pokud stare Rakousko a Uhersko samo náš stát uznalo. Právní význam Karlova manifestu ze dne 17. října. Státoprávní význam 14. listopadu. Žádost Karlova o pobyt v Brandýse. 484

Mezinárodní uznání a úprava státního teritoria. Státoprávní význam separatismu našich Němců. Připojení Slovenska a ostatního území k zemím historickým. Minoritní otázka. Podkarpatská Rus. . . . 485

Theorie práva historického a přirozeného. 487

Podíl Ruska a ostatních Slovanů na naší samostatnosti. Rusko carské, Zatímni Vláda. Kerenskij a Sověty. Rusko nás osvobodit nemohlo. Přes to živé rusofilství v našich legiích. Prává politika slovanská. . 488

Domněle slavjanofilská theorie, že Spojenci naší zahraniční akce využívali pro jednání o separátní mír s Rakouskem. 493

Historie netoliko soudem o událostech, nýbrž i o smýšlení a pohnutkách lidí historii dělajících. Vlastní jádro sporu o 28. říjen: politika t. zv. romantická či realistická? Dobyti samostatnosti verifikací národního humanitismu a humanitního realismu. 495

X

DEMOKRACIE A HUMANITA

Zásady naší politiky: demokracie a humanita. Světovou válkou a revolucí svět a Evropa republikanisována a demokratisována. . . 499

Válkou vznikly nové, malé státy. Pásmo malých národů a států mezi Západem a Ruskem. Problém malých národů vůbec. „Balkanisace“. 501

Příčiny a důvody pro spojování národů a států. Pokusy o spojování malých národů za války. (Středoevropská Unie v Americe.) Malá Dohoda a přátelská dohoda národů v bývalém Rakousku-Uhersku. Náš poměr k Jugoslavii a Balkánu: otázka Cařihradu. Východ a jih pro nás. Rakousko nové a „Idea“ Rakouska starého. Náš poměr k Polákům, Malorusům, Rumunům, Maďarům. 504

Náš poměr k Německu. Drang nach Osten. Příklad malého Dánska. Náš poměr k Německu nejen politický, ale i kulturní. 509

Náš poměr k Francii a Západu vůbec. Vývoj kulturní nás pojí k Západu. Západnictví ostatních Slovanů. Naše politika pro usmíření Francie a Německa. Kulturní vzájemnost s Francií a Západem vůbec neznamenaá politiku protiněmeckou. 512

My a Východ: vzájemnost slovanská. Panslavism malý a veliký pod tlakem Rakouska. Kolárův nepolitický panslavism a jeho slovanský mesianism. Nutnost revise mesianistického učení slovanských filosofů dějin. Také západnictví vyžaduje kritiky. Naše historie odkazuje ke kulturní synthesi: Ex oriente lux - ano, ale také ex occidente! Kulturní evropeism. Kulturní synthese bude národní. Potřeba nové filosofie národnosti a kultury. 516

Politika slovanská. Naše slovanské úkoly doma: Slováci, Podkarpatská Rus a slovanské minority (Poláci - Malorusové na Slovensku). Osvobozením všech slovanských národů umožněn Kolárův program. Slovanská politika zahraniční. Naše rusofilství a politika ruská! Naše politika musí být česká a světová, nejen slovanská! 520

Naše národní minority, zejména německá. Odstoupení části německého území Rakousku nebo Německu Němcům samým nevhodné. Vlastní jádro sporu. Tak zvaný princip sebeurčení. Němci kolonisty. Návrat k politice Přemyslovců. Státní jazyk ve státě smíšeném. Stát a národnost. Otázka jazyková v úřadech a ve škole. Samospráva a menšinové zastoupení v parlamentárním státě ochranou menšin. Šovinistický nacionalism záhubný: doklad z historie a světové války. V Ženěvě, v Praze a Brně revoluční Národní Výbor smiřlivý k Němcům. Národnost a humanitní mezinárodnost. Podstata národnosti. Kulturní synthese ve státech smíšených. 524

Svým vývojem jsme odkázáni na republiku a demokracii. Demokracie pravá! Demokracie nepanuje, ale spravuje. Svoboda a individualism není nivelisací, nýbrž kvalifikací. Volení hodnocením. Administrace a smysl politický (státník). Demokracie a věda. Demokracie výchovou a sebevýchovou. Reforma parlamentu a byrokracie. Demokracie v politice zahraniční. Nová diplomacie. Mezinárodnost, všelidskost, světovost přirozeným úsilím všech lidí a národů. Rozvoj mezinárodních institucí. Státní suverenita. 532

Demokracie netoliko politická, také hospodářská a sociální. Proti komunismu. Vady kapitalismu. Egoism a odbornictví. Socialisace

Naše zvláštní úkoly: reforma pozemková a intenzivní zdravotnictví (tuberkulosnost a sebevražednost). Otázka vystěhovalecká. Význam zdravotnictví. 538

123

Demokracie vyžaduje nového člověka. Člověk bytostí zvykovou. Politický anthropomorfism a jeho léčení: přesné poznání věcí a lidí a tvoření nového. Demokracie celým názorem na svět a na život. Parlamentarism trpí anthropomorfismem, in concreto stranickostí. 541

124

Problém politického vzdělání občanstva. Problém odbornictví. Intelligence a polointelligence, polovzdělání. Kulatá slova v politice, abstraktnost a konkrétnost: hesla. Rámcovitost zákonů a konkretisační úkol moci výkonné a soudní. Škola demokratická a aristokratická. Škola a přechodnost doby: její nejednotnost. Školská pathologie. 543

125

Demokracie spočívá na veřejnosti. Veřejné mínění v demokracii zejména žurnalistika. Svoboda tisku a právo kritiky. Právo všeobecné iniciativy a referenda. Demokratická odpovědnost. Rozdíl politiky a žurnalistiky. Demokratická veřejnost proti lži a lživosti. Realistické heslo: pravda i v politice. Absolutism aristokratický a theokratický systémem neveřejnosti a nepravdivosti. Wallenrodství. Macchia-vellism a jesuitism. 547

126

Demokracie se vyvíjí z theokracie: vývoj theokracie. Rozdíl náboženství a mravnosti pro politiku. Také demokracie sub specie aeternitatis: Ježíš, ne Caesar! Reformace zesiluje demokracii a mezinárodnost. Individualism a subjektivism v zemích protestantských a katolických. Podstata státu nového. Mezinárodní právo plodem nové doby. 549

127

Stát a politika musí spočívat na mravnosti. Mravnost humanitou, humanita láskou k bližnímu. Láska a egoism. Humanita není sentimentalitou. Humanita pro mezistátnost a mezinárodnost. Láska a spravedlnost, mravnost a právo. T. zv. právo přirozené. Proti formálním principům v ethice. Důsledek toho pro pojmání státu a práva. 555

128

Souvislost politiky a státnictví s uměním a aestheticou. Rečnictví. Soumagogie a demokracie: lidovost. Sloh politický a zákonodárečský (byrokracie). Žurnalistika. Státní ceremoniel a symbolism vůbec. Blahomrav. 561

129

Státnost v demokracii. Demokracie zásadně proti anarchismu (astatismu). Různé formy a stupně anarchismu. Stát původní nutnou

organisační společnosti. Stát rozumem ospravedlněn, třebaže je nedokonalý. (Theorie patriarchální.) Totéž platí o zákonu. Zákon a právo. Právo nevzniká z moci a násilí, nýbrž z mravnosti. Vývoj od prvotního násilí k dohodě. Státu co nejméně? Samospráva sebesprávou. Demokracie přirozeným právem iniciativy. Požadavek organizačnosti. 564

130

Demokracie překonává absolutism, ale i revolučnost. Demokracie režimem práce, práce drobné. Práce drobná překonává aristokratism i revolučnost. Terorism. Radikalism. Demokracie kompromisem? T. zv. zlatá prostřední cesta. 569

131

Demokracie proti diktatuře, absolutismu a neomylnosti. Diktatura ve válce. Diktatura neomylnictvím a inkvizitorstvím. Politické parvenuovství. Možnost diktatury v protirakouské revoluci. . . . 572

132

Problém republikánského presidenství; vzor americký a francouzský. Vývoj od royalismu k demokracii. 575

133

Hlavní úkol: určit směr a zabezpečit kontinuitu státní politiky. Palackého odkaz národu. 577

134

Obnovení naší republiky přirozeným důsledkem a pokračováním našeho vývoje. Demokracie humanitní naším programem národním. Náš národní charakter. Spor o humanitism a Palackého filosofie dějin. 582

135

Katolická filosofie našich dějin jako protiva filosofie dějin Palackého. 595

136

Význam habsburské protireformace pro náboženskou otázku u nás: jak překlenout protireformační propast? Pokračování v hlavních ideách reformačních. Potřeba rozluky státu a církve. 598

137

Stav různých vyznání a církví v naší republice odkazuje taktéž k rozluce státu a církve. Náboženskou tolerancí k demokracii. . . . 604

*

Obsah	609
Rejstřík jmenný	627
Errata	650

cení zhruba ustáleno v létě 1915. Naše zahraniční listy. Příjezd posl. Düricha. 61

16

Sympathie Švýcarska. Spolupráce s Jihoslovany. Spory o Bulharsko. Styk s Ruskem (Svatkovskij). Český Černosotěněc z Ruska. 67

17

Prvá návštěva Paříže a Londýna: Memorandum pro min. Greye. U Benckendorffa. Opět porady s Denisem. Se srbským vysl. Vesničem. 70

18

Italie Rakousku vypovídá válku. Jihoslované znepokojeni Londýnskou smlouvou (26. dubna). Situace na bojištích přes léto 1915 a problém, potrvá-li válka dlouho či krátce. Obava z války nerozhodné. Válka se stává posiční. Zájezd do Lyonu a Milánu. 71

19

Veřejné vystoupení proti Rakousku o Husově dni. Proč poměrně tak pozdě? Důvod finanční. 74

20

Odboj proti Rakousku i s humanitního stanoviska oprávněn: Žižka či Komenský? Tolstovský pacifismus. R. Rolland. Pacifismus proti militarismu. Čech proti Čechu? Česká armáda nutná: může být formována jen v Rusku. Zprávy z Ruska. Zvláštní poslové na Rus a jinam. 75

21

Otázka viny: Rakousko a Německo hlavními vinníky. Rakousko má větší vinu než se myslelo. 80

22

Rakousko nás pronásleduje ve Švýcarsku Švýcarskem. Pokus o otrávení? Švýcarsko příkladem státu národně smíšeného. Mezinárodnost nepřekáží národnosti. Švýcarská literatura a demokracie. . 84

IV

N A Z Á P A D Ě

Paříž a Londýn: září 1915 - květen 1917

23

Přenesení centra odbojového do Londýna a Paříže. Příchod dra Beneše za hranice. 89

24

Prof. Denis. 91

	25
Naše kolonie, hlavně v Americe a Rusku. Jednotná organisace všech kolonií a uspořádání sporů v Rusku. Aféra Dürichova.	92
	26
Národní Rada, její vznik a uznání všemi koloniemi.	96
	27
Charakter naší zahraniční propagandy vůbec. Propaganda kulturní a politická. Antipropaganda. Financování osvobozenké akce.	99
	28
V Anglii. Profesorem na Londýnské universitě. Vstupní přednáška (19. října 1925): Problém malých národů v Evropské krisi. Jako předseda při přednášce získán min. Asquith; prvý značnější politický úspěch. Věcný úspěch výkladu o malých národech.	105
	28
Situace na bojištích (léto a podzim 1915) a Memorandum o válečné moci bojujících stran (koncem listopadu). Manifest proti Rakousku 14. listopadu 1915.	107
	30
Návštěva Paříže koncem ledna 1916; přijetí Briandem (3. února) a jeho značný význam politický: Briand slibuje oficiální podporu našemu protirakouskému programu. Avšak rakouský předsudek všude zakořeněn! Staré a nové známosti v Paříži.	111
	51
S Vesnicem. S Izvolským. Rostoucí nedůvěra k Rusku na Západě. Proto přednáška na Sorbonně (22. II.) o Slovanech a panslavismu.	113
	32
Štefánik. Jeho úkol (1916): v Rusku vymoci formování naší armády a převezení její do Francie. Týž úkol v Itálii.	116
	33
Návrat do Londýna (26. února 1916) a vedení propagandy v Anglii až do května 1917. Moji tři londýnští přátelé: Mr. Steed, Mme Rose, Mr. Seton-Watson: šíření našeho národního programu mezi Spojenci.	120
	54
Londýn a Paříž — Francie a Anglie a jejich kultura. Doplnování znalosti francouzské a anglické literatury. Problém francouzské revoluce a restaurace. Problém francouzské (románské) dekadence: romantism a upřílišený sexualism. Naturalism Zolův romantismem. A. Comte a J. de Maistre. Výklad zjevu katolicismem. Nové směry literární a jejich aktivism.	123
	35
Filosofie a literatura anglická: David Hume filosof moderní skepse.	

Darwin, Mill, Spencer. Anglická „pruderie“: v Anglii není toho romantického sexualismu jak ve Francii; je však u katolických Irů. Protestantism a katolicism. Veliká řada anglických spisovatelek. Postavení ženy ve válce vůbec. Doplňují si znalost anglické literatury. Anglická humanita a kultura vůbec. 128

36

Styky s vládou, s politiky a žurnalisty všech zemí. Evans, Bryce, Morley, Hyndman, Vinogradov, Sarolea a j. Styk s odpůrci. Irčané a sufražetky. Návštěva veřejných schůzí: Webbovi a Shaw. Chestertonovi. „John Bull“. Naše propaganda ustaluje historii českoanglických styků. Aféra hr. Zanardi-Landy. Po kostelích. 132

37

Styky s Ruskem a Rusy (Benckendorff — „Argus“ — Dioneo — Krapotkin — Miljukov a mise ruských Dumců — Amfitěatrov). Poslové z českého Ruska. Dmowski. 136

38

Jihoslované; Jihoslovanský Výbor. Supilo, Hinković, Vošnjak, Potočnjak, Mestrović. Srbský vysl. Jovanović; před ním Antonijević. Savić, Popović, otec Velimirović. Kraljević a Pašić v Londýně (duben 1916). Spory o poměr k Italii a kurii. (Londýnská smlouva.) Možnost našich legií také v Italii. Srbsko-české schůze. Výbor Černoohorský v Paříži. Seton-Watson a Steed pro Jihoslovany. Můj styk se Supilem. 137

39

Česká kolonie v Londýně. Smrt Vajanského. Zase otrava? . . . 139

40

Studium války v kinematografech. Fronty 1916 a začátkem 1917 — krvavý Verdun. Vzrůst anglické armády, její vliv na frontě od začátku 1916. Odstup od Dardanel, porážka v Mesopotamii. Vítězství u Jutska. Italové do Gorice. Rusové pod Brusilovem chvilkově vítězí, ale slovanská vojska — ruská a srbská — z akce vyřazena. Rumunsko do války, ale brzo poraženo. Hindenburg a Ludendorff v čele německé armády. Změny ve francouzském vedení válečném. Neúspěch Francouzů (Nivelle) a Angličanů na jaře 1917: neprorazili německou frontu. Gen. Sarraill na Balkáně. Ruská revoluce a vystoupení Ameriky proti Německu (6. dubna 1917). 141

41

Rok 1917 charakterisován opakujícími se nabídkami mírovými. Němci a Rakušané nabízejí mír 12. prosince 1916. President Wilson vstupuje 21. prosince 1916 aktivně do záležitostí evropských dotazem o podmínkách míru. Odpověď Spojenců Wilsonovi ze dne 12. ledna 1917. Tato odpověď skvělým úspěchem pro nás: Čechoslováci mají být jak Poláci, Italové, „Slované“, Rumuni od cizího panství osvobození. Němci oznamují Wilsonovi své podmínky přímo (29. ledna). Mírová akce císaře Karla v Paříži a Londýně. Mírové akce socialistické po pádu carismu: Zatímní vláda ruská — Dělnictvo a vojsko

ruské — Sociální demokracie v Německu a Rakousku-Uhersku. 146

42

Odpověď Spojenců. Wilsonovi a jeho désaveu našimi poslanci. . 150

V

P A N S L A V I S M

A N A Š E R E V O L U Č N Í A R M Á D A

Petrohrad - Moskva - Kijev - Vladivostok:

květen 1917 - 1. duben 1918

43

Po ruské revoluci programový telegram Miljukovu. Odjezd do Ruska Norskem a Švédskem. Přijezd do Petrohradu za demise Miljukova. Organizace propagační práce v Petrohradě. Styky s vládou (kn. Lvov, Tereščenko) a s dohodovými vyslanci: A. Thomas, Gen. Niessel a pluk. Lavergne; Sir George W. Buchanan, mark. Carlotti, Spaljokvié, Diamandi. Amer. mise Mr. Roota. Em. Voska, Henderson a Vanderfelde. Ruští politikové a vůdcové stran: Miljukov, Struve, Plechanov, Gorkij, Sorokin, Prof. Vasiljev (Kerenskij). 155

44

Carská Sodoma a Gomorrha: demoralisace dvora i značné části ruského národa. Rasputinština. Západ nevděčný Rusku či byl zrazen Ruskem? Nešťastná válka a revoluce ověřením ruské literatury. . . . 161

45

Rusko carské jde do války bez plánu celoslovenského a bez plánu pro osvobození našeho národa. Carovy neurčité sliby. Sazonov. Teprve anglická a francouzská podpora našeho osvobozenského hnutí na podzim 1916 upozorňuje Petrohrad na význam československé otázky. Tajné smlouvy Ruska odhalují pravý předmět ruských dávných tužeb: dobytí Cařihradu a Úžin. Gen. Alexějev a jeho slovanství. „Slovenská“ politika vůči Polákům a Malorusům. 168

46

Tajný Londýnský pakt s Itálií: Supilo v Petrohradě. 174

47

Vznik Družiny a její vývoj v brigádu (1914-16). Ruské úřady vojenské si z počátku přejí toliko propagačního oddělení pro okupaci Rakouska. Činnost výzvědná. Nedoostatek politického a vojenského smyslu naší kolonie (Svazu) a spory (Čsl. Jednota) ohrožují vojenskou akci. . 176

48

Pokusy o rozšíření brigády v armádu. Dva projekty našich krajanů

1915 a 1916 nepřijatý. Carův souhlas k osvobození slovanských zajatců ze dne 27. června (1916) bez účinku. Vznik vládní Národní Rady (Dürichovy). 180

49

Teprve po revoluci Zatímní vláda zásluhou Miljukova schvaluje „Pravidla o organisaci československého vojska“ (24. března 1917), Dürichova Národní Rada zrušena. 184

50

Důvody ruských úřadů vojenských a civilních proti formování naší armády. Carský absolutism proti nám svým programem. Náprava ruskou revolucí — ale liberálové i socialisté proti nám pro domnělý šovinism. Proč se legii srbské dařilo lépe. Naši zajatci v srbské divisi. Usnesení ruské vlády carské armádu českou nezřizovat. Vídeň má radost z našeho neúspěchu. 186

51

Organisace Odbočky ústřední Národní Rady a zjednodušení její akce. Sekretář Odbočky: Jiří Klecanda. Jaroslav Papoušek. 192

52

Naše armáda měla být veliká a byla určena do Francie. Prvý korpus stavkou konečně (9. října) potvrzen. Gen. Duchonin. Ruští důstojníci v naší armádě. 195

53

Potíže s organisací demokratického vojska v chaotickém prostředí Čech a Slovák jako voják. 199

54

Bolševický převrat (7. listopadu 1917). Jak se chovala Dohoda. Dohoda s bolševickým generalisimem Muravjevem v Kijevě o ozbrojené neutralitě a volném průjezdu do Francie (únor 1918). Korpus prohlášen za část armády ve Francii. 205

55

Bolševism a komunism zásadně. 209

56

Bolševism v naší armádě (Muna). 216

57

Náš poměr k Ukrajině. Universál III. (20. XI. 17) a IV. (25. I. 18). . . 218

58

Jednání o připojení naší armády k Rumunům a Rusům na rumunské frontě. Pobyt v Jassích koncem října (1917). U krále; Bratianu a Take Jonescu. Ministři Duca, Marcescu. Generálové Averescu, Grigorescu, Berthelot a Ščerbačev. S vyslanci: Marinković, Fasciotti, Vopička. Caporetto! 219

Zásada neintervence v ruských poměrech a důvody pro odchod vojska do Francie. Vojenská a politická neschopnost ruských odpůrců bolševiků. Jednání s Kornilovem, Alexějevem, Miljukovem a j. Boj proti bolševikům byl vojensky a politicky nemožný. (Incident kijevský.) Trockij a Lenin ještě v únoru 1918, za jednání o mír, pro pomoc Dohody k reorganizaci armády. Trockij tuto pomoc hledá ještě po míru. Bolševici na naší straně v boji proti Němcům u Bachmače. Výtka, že bolševici s Němci sjednali mír. Poměr bolševiků a Němců a jeho význam pro naše osvobození. 222

Nutnost přepravit armádu Sibiří. Situace na bojištích z jara 1918 věstila brzké jednání o mír; můj návrat na Západ nutný. Poslední jednání v Moskvě s bolševiky. Finanční zabezpečení armády. Očekávání zápletek naší armády s bolševiky. Jiří Klecanda zplnomocněn k politickému jednání. Odjezd z Moskvě 7. března (1918). . . . 231

Sibiří do Vladivostoku (7. III.-1. IV.) Dojednání s bolševiky. . . 235

VI

N A D Á L N Ě M V Ý C H O D Ě

Tokio: 6.-20. duben 1918

Z Vladivostoku přes Koreu do Japonska. V Tokiu. Evropa v Tokiu: styk s vyslanci dohodovými (Sir Conyngham Greene a Mr. Morris) a s japonským ministerstvem zahraničí. Memorandum o Rusku a bolševismu prezidentu Wilsonovi. Zpráva o osobním útoku Czerninové a jeho pádu aférou Sixtovou. Římský sjezd potlačených národů z Rakouska-Uherska (8. IV.). Z Tokia do Spojených Států. (19.-29. dubna) 239

VII

A M E R I C K Á D E M O K R A C I E :

F I N I S A U S T R I A E

Washington: 29. duben — 20. listopad 1918.

Tichým oceánem. Válečná a politická situace od mého odjezdu z Londýna (květen 1917-duben 1918). Německá veliká ofensiva (od března 1918). Clémenceau a jeho energický režim očištný. Rusko se stává brest-litovským mírem neutrálním a okrajové státy samostatnými: pangermanism vítězí v Rusku. Četná jednání o mír, veřejná a tajná, pokračují celý rok 1917 a z jara 1918. Mírová akce císaře Karla prin-

cem Sixtem a jiná tajná jednání Rakouska s Dohodou. Německý „Reichstag“ pro mír 19. července 1917; tajné jednání Německa s Francií (Lancken: Briand) a Anglií. Jednání Německa a Bulharska s Ruskem, Lloyd George také míru nakloněn. Mírová akce Vatikánu 1. a 30. srpna 1917. Mírové podmínky Wilsonovy ze dne 8. ledna 1918: XIV bodů. Mírová prohlášení sociální demokracie a neúplné Internacionály v Stockholmě (květen-červenec 1917); prohlášení českých sociálních demokratů. Dr. Šmeral o svém směru. Rozpad německé sociální demokracie. Prvé politické stávky ve Vídni a v Berlíně. Byli jsme na mír legiemi připraveni. Úspěch s legiemi v Rusku urychlil formování legií ve Francii a Italii. Kongres utlačených národů rakousko-uherských v Římě (8. dubna 1918). Zprávy z Čech příznivé: vliv ruské revoluce a zasedání vídeňského parlamentu. Ve Vancouveru 29. dubna. Kanadou do Spojených Států 247

64

Přijetí v Chicagu. Činnost mezi krajany. Katolíci a Svobodomyšlní. Jednota Čechů a Slováků: pittsburgská dohoda. Politická propaganda naší kolonie. 259

65

Úvod do činnosti v Americe: na bojišti Gettysburgském. Americká demokracie: základ nábožensko-mravní. Naše demokracie podobná americké. Problém t. zv. amerikanismu. 266

66

Problém dekadence i v „mladé“ Americe. Moderní americká literatura: realism. Zájem Ameriky o Evropu. Americké vojsko dostojí svému úkolu a pomůže Evropě. 271

67

Demokratická soustava naší propagandy v Americe. Styk s publicistikou (pp. Hard-Bennet-Dixon-Martin). Mr. Charles R. a Richard Crane. Styky s vládou, hlavně s Mr. Lansingem; sekretářové v státním úřadě pp. Phillips, Polk, Long. Sekretář války Baker, ministr vnitra Lane. Col. House a pres. Wilson. Prof. Mezes a jeho přípravný komitét. (V něm Čech prof. Kerner.) Žurnalistický štáb pro mírovou konferenci. Finanční kruhy. University: pres. Judson, pres. Eliot, prof. Coolidge a Wiener, pres. Butler. 277

68

S dohodovými vyslanci a misemi: M. Jusserand — Bergson — Mr. Hohler a Lord Reading — Sir William Wiseman — Hrabě Celere — Hrabě Ishii — Baron Cartier — Jihoslované — Rusko. 281

69

Spolupráce v Americe se zahraničními representanty národů slovan-ských. Předně s Jihoslovany. Přátelské řevnivosti. Smlouva mezi Jihoslovany na Korfu (20. července 1917). Sjezd v Římě a dohoda Italů s Jihoslovany v dubnu 1918. Až do ženevské konference v listopadu 1918. Černohorci: zástupce králův. 282

Poláci (Dmowski — Paderewski). Vysoká politika varšavského regentstva. Malorusové. Rusové. Rumuni. 294

Litevci, Lotyšši. Estonci. Albánci. Řekové. Italové z iredenty. Středoevropská Demokratická Unie. 298

Podkarpatská Rus. Historie jejího připojení k naší republice. Její politický a mezinárodní význam. Otázka jazyková. 300

Naše tajná služba v Americe (p. Voska) a její politické účinky. . 304

Austrofilství v Americe a u Spojenců vůbec. Rakouská propaganda a pomoc světa katolického. (Plán obnovy papežského státu.) Wilson ve svých prvých prohlášeních ještě na začátku 1918 austrofilským. (Prof. Herron.) Jednání císaře Karla o separátní mír Sixtem Bourbonským 1917 až 1918. Odhalení Clémenceauovo a jeho boj s Czerninem a Karlem. Další jednání pluk. Armanda s hr. Reverterou a gen. Smutse s Mensdorffem. Plán odtrhnout Rakousko vojensky od Německa předkládá se nejen Spojencům západním, nýbrž i Rusku (Tereščenko). Vědělo Německo o nabídce Karlově? Náš boj proti austrofilství a jeho úspěšnost. 309

Sibiřská anabase a její politický úspěch. Pomocná expedice amerického vojska na Sibiř a finanční akce Wilsonova a amerického Červeného Kříže. Otázka, kdo zavinił boje s bolševiky: ty boje neměly cíl intervenční. Nespravedlivá kritika sibiřského vojska. Význam bezvadného dopravení sibiřské armády domů. Sibiřská anabase ospravedlněním úsilí o armádu velikou. 322

Politický a mezinárodní význam samostatného vojska v armádách spojeneckých: oficiální uznání vojska, Národní Rady a národního programu. Legie v různých spojeneckých státech jako jednotný celek. Gen. Janin generalisimem našeho vojska. Balfour a Poincaré o vzniku naší samostatnosti. 331

Schématický přehled oficiálních uznání naší armády, Národní Rady a jejího programu od vlád a politických činitelů spojeneckých a Spoj. Států od začátku války až do jejího konce. 337

Význam roku 1918 pro světovou válku vůbec a také pro nás. Porážka Němců ve Francii a Rakouska v Itálii. Bulharsko a Turecko. Cen-